

שְׁנֵי הַנְּעָרִים הַמוֹזָרִים הִסְתוֹבְבוּ בֵּין הַבְּתִים בְּכִפָּר, וּמִמְבֹּטִיָּהֶם נִכַּר שֶׁהֵם מְחַפְּשִׁים דְּבַר-מָה.

הִיָּה זֶה אֲמָצֵעַ אוֹקְטוֹבֶר, וְעֵדִין הַקִּיץ הַחֵם סָרַב לְעֹזֵב.

יִשְׁבְּנוּ עַל מִרְפֶּסֶת הָעֵץ הַדְּהוּיָה. שְׂתִינּוּ תַּה קֵר כְּדֵי לְצַנֵּן אֶת גּוּפֵנוּ, וְחִכֵּינוּ. רְצִינּוּ לְדַעַת מָה עוֹשִׂים שְׁנֵי הַנְּעָרִים בְּשָׁעוֹת הַלַּיְלָה, הֵיכֵן הֵם יֹשְׁנִים. יִשְׁבְּנוּ וְחִכֵּנוּ. פְּתֹאוֹם רְאִינוּ אוֹתָם נוֹשְׂאִים עִמָּם שֵׁק שְׁחֹר שְׁנִרְאָה דֵּי כְּבֹד. הֵם צָעְדוּ בְּשִׁקָּט וּבְמַהִירוֹת לְכוּוֹן הַחוּף. לֹא יִדְעֵנוּ מָה לַעֲשׂוֹת: לְקוֹם, לְרֹדֵף אַחֲרֵיהֶם, וּמָה נֹאמֵר לָהֶם? ...

בְּבִקֵּר שְׁלִמְחַרְת הִיָּה מְזֹג אֲוִיר נִפְלֵא כְּשֶׁהֲלַכְנוּ לְבִדּוֹק אִם מִיִּשְׁהוּ חֹסֵר אוֹ מִשְׁהוּ חֹסֵר, הַתְּבַרֵּר לָנוּ שֶׁלֹּא הִיָּה חֹסֵר דְּבַר.

"בְּטַח חִלְמְתֶם," אָמְרָה אִמָּא כְּשֶׁסִּפְרְנוּ לָהּ בְּבִקֵּר אֶת הַסְּפִיר.

"יִדְעֵנוּ שֶׁלֹּא יֶאֱמִינוּ לָנוּ," אָמַר אַחִי. "הֵיִינוּ צְרִיכִים לְרֹדֵף אַחֲרֵיהֶם וְלִתְפֹּס אוֹתָם עַל חֵם, וְאִזּוּ הִיָּתֵה לָנוּ הוֹכְחָה לְרִצְחָת." "אֵיזָה רְצִיחָת?" שְׁאַלָה אִמָּא בְּבִקֵּרָה "צְרִיךְ לְקַחַת כָּאֵן מִיִּשְׁהוּ לְרוֹפֵא?" שְׁאַלָה בְּדֹאגָה. נִעְלַמְנוּ מִהַמְּקוֹם בְּמַהִירוֹת, וְיֹוֹתֵר לֹא דְבַרְנוּ עַל הַלַּיְלָה הַהוּא.